

S J E ć A N J E

iz predratnog revolucionarnog rada druga KOZARAGIĆ MUSTAFE.

Još kao mladi krojački radnik upao sam preko nekih drugova u tadašnje društvo "Skauta" i kada su me u tom društvu primetili drugovi: Ferid Hasanbašić, Iedo Karabegović i Kasim Hadžić, pozvali su i rekli mi da mi nije mjesto jednom radniku, pa mi objasnili kakvu svrhu imaju skauti, a u kakvim redovima treba da se nalazim ja, t.j. da je meni mjesto među radničkom omladinom i da treba da radim za radničku pokret. Ja sam odmah odustao od skautskog društva pa sam se primio i zadatka da to društvo razbijam. Tada su mi dali u zadatak kao i Stojanu Kovačeviću da radimo na razbijanju toga svega i da svi radničku omladinu prevedemo ~~u radničke~~ iz tih redova u radničke redove t.j. u pjevačko društvo "Pelagić". Mi smo se toga zadatka odmah prihvatili i uspjeli da dosta te omladine prevedemo u redove radničkog pokreta i u društvo "Pelagić". Jednoga dana upao sam u prostorije tzv. radničkog skautskog stega, pa sam zapalio sav materijal toga društva t.j. pisani materijal, zapisnike i brošure, novine i uspjeli smo za kratko vreme da taj radnički steg potpuno razbijemo i onemogućimo njegov rad, a to je ustvari bio zadatak koji smo dobili od radničkog pokreta. Nakog toga sam postao aktivan i a gilan član društva "Pelagić" a i član sindikalne podružnice krojačkih radnika, gdje sam postao i član Upravnog odbora, na radu se istekao kao vrijedan pobornik za radnička prava pa su me kao takvog izabrali drugovi da ispred naše podružnice učestvujem u pregovorima za stvaranje "tarifnog ugovora" /pravilnika/ 1939 god. sa krojačkim majstorima gdje smo uspjeli da se donese tarifni pravilnik u kome su bile olakšice radnicima, povišenje satnica t.j. plate radnika. 1940 god. ponovo je došlo do obnavljanja tarifnog pravilnika i mnogih zahteva krojačkih radnika ali tada majstori nisu pristali na pregovore i a radnici su tada pristupili štrajku. Štrajk je trajao nekoliko dana. Meni je u sjećanju najživlje ostalo vrijeme 1939 god. kada su krojački radnici prvi izašli na ulice da demonstriraju protiv okupacije Čehoslovačke, jer je radnička omladina zatalasala

ne samo radnike nego i sve poštene rođoljube i građane B. Luke da demonstriraju protiv Njemačke okupacije i sada se još živo sjećam kako je masa bila jaka i mećna da rukovodi demonstracijom, kako su policajci bili nemoćni i kako su samo zviždali i tražili pomoć koje im nije mogla ni od kuda doći jer je masa bila rasplamsala. Isto tako u najljepšoj uspomeni ostalo mi je društvo "Pelagid" kada je putovalo u Prijedor, Ljubija i Drvar radi davanja podrške kako nas je radništvo dočekalo lijepo, pa i pored velikog koridora i špalira žandarmarije, mi smo prolazili kroz redove radnika koji su nam klicali i nadjusobno smo se pozdravljali na stignutim gemionama. Program su nam vlasti štucovale i zabranile da se pojave naše pjesme, ali mi smo ih sve i pored toga otpjevali.

Kada smo se vraćali u B. Luku sastavili su nam voz, izvršili pretres i uhapili Irfana Karabegovića, Kasima Hadžića, Šefketa Magdalažlića i čini mi se sada poginulog drugu Kokanović Slobodana.

Odmah u početku rata dobio sam zadatak da se povežem sa drugaricom Dušankom Kovačević koja mi je dala vezu sa nekima drugovima u B. Luci i ja sam preko te veze ilegalno radio sve do mog hapšenja 12.11.1942 g. U zatvoru sam bio sve do 3 jula 1943 god. pa sam na prekon gđu oslobođen ali sam i dalje radio za NCP i stupio u redove NOV-a.

B. Luka, 5 februara 1959. god.

Kokanović Mustafa

Original sjećanja nalazi se u Narodnom muzeju B. Luke.

Arhiv Bos. krajevine B. Luka

ABK 209- MG - II/62